

CAVALERII TIMPULUI

VOLUMUL 2

JOCURILE OLIMPICE

În volumul anterior

Paris, în zilele noastre, școala generală Paul Éluard. Domnul Isidor Mamet, profesor de istorie, și Daniel Rottwang, directorul școlii, inventează mașina timpului pentru a călători în trecut. În timp ce Mamet își dorește doar să participe la marea aventură a progresului științific, el descoperă rapid planurile malefice ale colegului său. Rottwang se folosește de invenția lor pentru a călători în trecut și pentru a sădi nedreptatea și răutatea.

IANA, mașinăria de călătorit în timp, face o căutare în programele sale și e sigură de rezultat: doar trei elevi sunt capabili să-l oprească pe Rottwang. Astfel, ea îi numește pe Emma Parson, pe Mehdi Kaddour și pe Axel Verdier. Desemnați Cavaleri ai Timpului, ei trebuie să-și unească forțele, în ciuda neînțelegerilor dintre ei, pentru a dejuca planurile directorului lor. Miza jocului nu este doar destinul umanității. Propria lor viață este amenințată!

Libris.RO

Respect pentru oameni și cărți

Respectăm drepturile de autor și vă asigurăm că...

După ce călătoresc în timp, în perioada Egiptului Antic, și îl salvează pe Imhotep de la o moarte sigură, cei trei Cavaleri ai Timpului speră ca totul să reentre în normal. Însă... dacă Mehdi și Axel și-au regăsit familiile, Emma descoperă că ea a devenit... orfană!

Profesorul Mamet face eforturi ca să înțeleagă ce s-a întâmplat. Însă răspunsul riscă să nu fie nicidecum pe placul cavalerilor noștri...

Capitolul 1

Avatarurile lui Rottwang

Duminică dimineața, ora zece. Soarele de iarnă pariziană se reflecta în piatra cubică de pe strada des Envierges. Profesorul Mamet stătea în fața porții școlii Paul Éluard împreună cu Emma, Mehdi, Axel și nedezlipitul Bolt. Cei doi băieți primiseră la trezire un mesaj de la profesorul lor: erau convocați de urgență. Pentru a putea dispărea în mod discret de acasă, ei găsiseră diferite pretexte: o dimineată de studiu la bibliotecă pentru Mehdi; o partidă de fotbal cu prietenii pentru Axel. Cât despre Emma... ea își așteptase camarazii toată noaptea la infirmeria școlii, așa cum o sfătuisese profesorul Mamet. În realitate ea nu mai avea o casă a ei. A înțeles că este prima persoană care face parte din categoria: FLF = Fără Lume Fixă.

Profesorul luă cuvântul cu un aer grav...

– Mehdi și Axel, motivul pentru care v-am convocat aici este marea problemă pe care o avem în acest moment.

Emma oftă agitată. „Marea problemă? Are și el niște expresii...”

– Aș spune chiar mai mult de-atât. Este cu adevărat grav ceea ce se întâmplă. Dacă totul pare normal în viața voastră cotidiană, ei bine, viața Emmei a fost bulversată. În spațiul temporal în care ați aterizat, părinții camaradei voastre nu au avut niciodată copii. Am crezut inițial că este o eroare de programare informatică, o linie greșită a codului programului, dar nu era nimic din toate acestea. Nu am găsit nicio anomalie până azi-dimineață... și tare mi-e teamă că urmarea n-o să vă placă...

– Puteți să ne spuneți fără grijă. În situația în care mă aflu, nimic nu poate fi mai rău de-atât, șopti Emma resemnată.

– Ar fi mai bine să continuăm această discuție în sala secretă, la subsol. Ca să înțelegeți tot ceea ce se întâmplă trebuie neapărat să fie prezentă și IANA.

Cei trei adolescenți împreună cu Bolt au coborât scările care duceau la ascunzătoarea profesorului. Un cearceaf mare alb acoperea mașinăria timpului. Profesorul l-a tras de pe mașinărie, și-a pus mâinile pe ea și a început să tasteze pe tastatura digitală.

– IANA: Activare! ordonă Mamet.

Mașinăria se luminează și se deschise ușa, ca și cum s-ar fi pregătit să plece din nou într-o călătorie spațio-temporală.

– Bună să vă fie ziua, tineri cavaleri. Văd că sunteți toți de față, nu ați dat bir cu fugiții. Pot spune că sunt impresionată, chiar dacă nu sunt programată pentru acest lucru. Dar să nu mă îndepărtez de subiect. Când Isidor mi-a povestit pățaniile Emmei, am făcut o verificare a tuturor programelor mele, în căutarea unei anomalii care îmi scăpase din vedere. Și am găsit. Vă reamintesc că și Rottwang este creatorul meu. Deci el stăpânește la perfecție programele mele. După cum bine știți, el m-a folosit pentru a pleca în Egiptul Antic și pentru a-l captura pe arhitectul Imhotep¹.

Credeam, ca și voi, că asta era singura lui nelegiuire, și că, odată dusă la îndeplinire misiunea voastră, ordinea timpului va fi restabilită...

– Simt că urmează un „dar”..., spuse Axel temător.

– ...dar acest personaj malefic a introdus un virus în programele mele, care m-a împiedicat să citesc corect propriile mele date. Avatarul lui egiptean, pe care de altfel l-ați întâlnit, este departe de a fi ultimul. Din nefericire, din cauza instrumentului de dematerializare pe care l-am elaborat, Rottwang se pare că a creat alte numeroase avataruri temporale, continuă IANA.

Cei trei adolescenți se priviră consternați. Axel puse întreba care stătea pe buzele tuturor:

– Ați vorbit de numeroase avataruri... Numeroase, numeroase, dar... Câte sunt în total?

1. Referință la volumul 1: *Misterele piramidei*

– Vai, virusul instalat de Rottwang în circuitele mele mă împiedică să vă răspund. 5? 10? 15? 100?

Este imposibil pentru moment să le contabilizăm cu precizie. Dar ceea ce este sigur este că el a putut prelua identitatea oricui: a unui senator roman, a unui conchistador, a unui senior feudal sau a unui ofițer nazist. Avatarurile sale malefice sunt în plină acțiune chiar în timp ce noi vorbim și răspândesc nedreptatea și răul în toate straturile umanității. Trebuie să acționăm repede! Timpul ne presează. Trebuie să reparați pe rând toate delictele istorice ale acestui criminal. Altfel, veți trăi pentru totdeauna în acest prezent alterat.

Mehdi, cu degetul arătător ridicat, nu părea să împărtășească acest punct de vedere:

– Cum adică, un „prezent alterat”? Eu mi-am regăsit enciclopediile, iar biroul meu e în ordine. Sora mea este în continuare la fel de snoabă. Îmi pare rău să vă contrazic, dar, în ceea ce mă privește, totul este în regulă!

Emma izbucni în lacrimi, spunând printre sughituri frânturi de frază:

– Tu... tu... ești... cu adevă... cu adevă... rat... rat... un... mare... tu nu... nu...!!!!!!

Emoția o împiedică să spună mai mult. Axel se apropie de ea ca s-o aline. După care se întoarce către Mehdi și îi lansă pe un ton sec:

– Am crezut că această aventură te-a schimbat, dar văd că m-am înșelat amarnic. Spre deosebire de noi, Emma nu

și-a regăsit familia. Încearcă să te gândești și la alții ca să te schimbi puțin. Planeta nu se învâрте în jurul tău, domnule Buricul pământului.

– Nu, ea se învâрте în jurul soarelui, domnule Repetent, replică Mehdi.

Emma își revenise puțin și era din nou pornită:

– Patetic! Ești PATETIC și EGOIST, domnule Mehdi KADDOUR, urlă ea plină de furie. Data viitoare când un crocodil² va deschide botul în fața ta, o să te împing înăuntru!!! Bolt începuse să latre și-și arăta colții, manifestându-și sprijinul pentru Emma. „Dar ce prost-crescut este acest Mehdi Kaddour! Cred că o noapte petrecută pe străzi i-ar băga mințile în cap!” gândi Bolt nervos.

– Copii, vă implor, terminați cu cearta. Destinul lumii se află în mâinile voastre. Mehdi, tu nu poți să faci pe cavalerul singuratic. Toate cele trei existențe ale voastre sunt legate acum.

Doar voi puteți să-l opriți pe Rottwang. Trebuie să urcați din nou în mașinărie, toți trei!

Mehdi realizează dintr-odată cât fusese de insensibil și se așează în fața Emmei.

Bolt mârâi, semn că această apropiere nu-i era pe plac.

– Eu am... eu am vorbit fără să gândesc. Ceea ce totuși mi se întâmplă rar. Adevărul este că... îmi este cumplit de teamă să mă întorc în trecut. Dar, cum spune domnul Mamet, destinul lumii e în mâinile noastre.

În același timp, Mehdi o bătea stângaci pe umăr pe fată.

2. Referință la volumul 1: *Misterele piramidei*

Respectiv, IANA întrerupsese scena lor de reconciliere:

– Timpul ne presează, dragi pasageri. Am reperat următorul delict temporal al lui Rottwang. Circuitele mele sunt gata, doar voi lipsiți. Grăbiți-vă să urcați la bord!

Adolescenții se îndreptară către mașinărie. Toți trei aveau inima cât un purice. Știau bine că fiecare pas către IANA îi îndepărta și mai mult de dragul lor secol XXI. Pentru a merge... unde? Ce îi mai aștepta în această nouă misiune? Triumfaseră deja în labirinturile adânci ale unei piramide, dejucaseră planurile machiavelice ale unui preot egiptean... Ce miracol mai aveau de înfăptuit, de această dată?

Câteva momente mai târziu, iată-i legați cu centurile de peretele mașinăriei. Clepsidra apăruse în centrul mașinăriei, iar un flash lumină interiorul. Erau semnele plecării.

Emma strângea talismanul în mâini, un pandantiv în formă de căluț-de-mare, pe care îl primise de la tatăl ei. Fata deschise ușor palma ca să recitească inscripția gravată pentru aniversarea ei de zece ani: „Pentru draga mea fiică, Emma”. Observă surprinsă cum caracterele grecești înlocuiau textul inițial. Începea să bănuiască în ce spațiu temporal vor călători.

IANA, cu vocea ei metalică, îi confirmă ipoteza:

„Următoarea oprire: Grecia Antică!”

